

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1494 usque ad annum 1507

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118448

§. 127. Consalvi responsum ad Papæ querelas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67025](#)

bis partem debebat dexteritati, ac con- Sæcul. XV.
siliis Garziæ Lassi, qui Regum Catholi- A.C. 1497.
eorum apud Sedem Apostolicam Lega-
tus erat, vir inter celeberrimos ævi sui
Politicos facile Princeps. Consalvus tran-
quilitate Ecclesiasticis ditionibus reddita,
follicite Neapolim reversus est, ut ur-
bes, quas Cardinalis S. Petri ad vincu-
la Gallorum nomine tenebat, Regi suo
vindicaret: Priusquam vero eo abiret,
Papam salutabat, hic vero graviter de
Ferdinando & Isabella querebatur, in-
quiens, quod utriusque Principis indo-
les sibi satis perspecta esset, nec illi un-
quam se gratos Sedi Apostolicæ exhi-
buissent, prout tamen par fuisset, eis-
que concessa beneficia exegissent.

§. CXXVII.

*Consalvi responsum ad Papæ
querelas.*

Responsum Consalvi vehementissimis Marian. l:
conceptum erat verbis: *Credo equi-cit.*
dem, reposuit Consalvus, tibi esse notos,
quorum in ditione es natus: quod vero ad-
dis, nulla eorum in te officia extare: nimi-
rum oblitus es eorum Regum ope, & auto-
ritate starz tibi Pontificatum, in tanta quam-
vis licentia actionum, aulæque universæ mo-
rum perversitate. Ergo quæ collapsa sunt,
severiori censura in pristinum statum resti-
tuas

M 4

Sæcul. XV. tuas moneo, priusquam meus Rex religione
A.C. 1497. prohibeatur ei favere, qui suis moribus uni-
versum orbem Christianum fœdere, pravo-
que vitæ exemplo multis exitio esse videtur.
Recensuit præterea Consalvus sigillatim
beneficia, quæ Rex Catholicus, ejus-
que Prædecessores tam Alexandro, quam
illius familiæ contulerant, pœstea plura
alia adjecit Consalvus, ad quæ Pontifex,
inquit Mariana, vicitus conscientia, & au-
dacia hominis militaris perterritus, cui lo-
quendi fiduciam misera temporum & morum
conditio dabat, mutire non est ultra ausus.
Malorum etiam colluvies, qua ex eo fonte
orbis Christianus premebatur, Castellæ &
Lusitanicæ Reges impulit, repetitis legatio-
nibus Consalvi exemplo tantundem a Ponti-
fice ut postularent (*) nempe reformatio-
nem Ecclesiæ in capite & membris.

§. CXXVIII.

Papa Beneventi Ducatum Gandiae
Duci suo filio donare molitus.

Marian. iv. Verum Consalvi declamatio, ac Prin-
cipium monita adeo non Pontificis
animum flectebant, ut etiam paulopost
in quodam Secreto Patrum Senatu, ubi
de

(*) NB. Hæc ultima verba Continuator de
suo addidit, quo consilio? prudens Lettor facile
perspicet.

